

thighed, bliver lidet sigende, naar der uden Indsfrænkning kan etableres Bagerier udenfor Byen, i Særdeleshed nu, da den Gene og Ulempe, der forhen kunde være forbunden med Brødet's Indførelse fra Forstæderne til Byen, er ophørt ved Consumtionens Ophævelse. Nu da denne er ophørt, troer jeg, at det netop i det Tidrum, hvort der er Forhindringer i at anlægge nye Bagerier i Kjøbenhavn, kunde være saameget større Opmuntring til at anlægge dem udenfor Byen; men jeg maa tilstaae, at jeg troer ikke, at man strengt jurtdiff kan forsvare den Sætning, at der behøves Bevilling til at etablere sig. Det har været den antagne Mening, og Udtrykket i Rescriptet af 7de April 1841 synes at begunstige den. Men, naar det ved Rescript af 1806 er antaget, at Reglen om de 50 Bagergaarde, som ere privilegerede til Bageriering, det vil sige privilegerede paa den Maade, jeg forhen har forklaret, ikke gjælder paa Broerne, foreskommer det mig, at Resultatet maatte være det, at Bagerne kunne nedsette sig paa Broerne under den for at drive denne Næring almindelige Betingelse, nemlig at have gjort Mesterstykke. Den sidste Bevilling, der blev udgivet for nogle Aar siden, blev udstedt til en Mand, der ikke havde gjort Mesterstykke, og han fik derfor en extraordinair Ret, nemlig at have Udvalg i Byen; saaledes behøvede han en Bevilling; men om han vilde have behøvet denne Bevilling, hvis han havde lært Bagerprofessionen og blot vilde have drevet denne Næring paa den Maade, hvorpaa den i Almindelighed drives, er mig idetmindste ikke klart, og jeg tør derfor ikke modsætte mig den Bestemmelse, som er foreslaaet her, at der allerede strax kan uden videre anlægges de Bagerier, man vil, udenfor Kjøbenhavn, skjøndt jeg antager det for en temmelig betænkelig Bestanddeel af den omhandlede Lov med Hensyn til Bagerne, og jeg skulde ikke være utilbøielig til at finde det bedre, at det var aldeles forbudt, og at Sagen altsaa blev i sin nærværende Tilstand, og at det, dersom En, efterat have gjort Mesterstykke som Bager, vilde etablere et Bageri udenfor Byen uden at søge Bevilling, det saa var et Spørgsmaal, som kunde blive afgjort ved Domstolene, om han der-

til var berettiget eller ikke. Men, som sagt, jeg troer ikke, at jeg i denne Henseende tør modsætte mig det Forslag, som Udvalgets Fleerhed har været enig i. Derimod kan jeg ikke være enig med Udvalget, forsaavidt det foreslaaer, at der skulde gives et Tilfagn, som udelukkede Muligheden af Bevillinger til Bageriers Anlæg indenfor Boldene i det omhandlede Tidrum af 10 Aar; thi dertil synes ikke at være nogen tilstrækkelig Grund; det vilde jo være, indtil 1860 at give dem en større Ret, end man hidtil har erkjendt, at de have. Jeg troer ikke, at Regjeringen vil finde sig foranlediget til i Løbet af disse Aar, hvis ikke særdeles Forhold skulde indtræde, at meddele saadanne Bevillinger; der er ikke nogen Grund til i denne Tid at give dem mere, end de hidtil have havt, og der vil være mindre Trang dertil, naar Bagerier frit kunne oprettes udenfor Portene. Men det forekommer mig underligt, at man i det Dieblit, da man vil indstrænke Privilegierne, i en vis Henseende og for Tiden skulde give dem en fuldkommen monopolistisk Natur relativt til Bagerierne indenfor Kjøbenhavn, som man med Grund benægter, at de hidtil have havt. Hvad det angaaer, der er omtalt, at man, naar det gjordes fornødent, kunde høre Pl. 28de Marts 1772, hvorefter Brød ikke kan indføres i Kjøbenhavn til Salg, da skulde jeg tvivle paa, at det kan gaae an. Plakaten siger ingenlunde, at Brød ikke maa indføres til Kjøbenhavn fra andre Steder; det har altid kunnet indføres imod Erlæggelse af Consumtion, og for Fremtiden kan det indføres uden Consumtion; men Bestemmelsen er, at det ikke af de udenbyes Bagere maa salkholdes enten paa Torvene eller ved Mænd eller Koner, som de sende omkring, eller som sidde paa visse Steder, og — man domme nu om Tilstedeligheden deraf, hvad man vil — saa forekommer det mig lidet passende, at man skulde give en saadan Berettigelse med Hensyn til Kjøbenhavn, saalænge den ikke gives med Hensyn til andre Stæder; thi saa vilde Bagerne i Kjøbenhavn, som hidtil have havt et større Omfang af Rettigheder end de andre Bagere, i den omhandlede Henseende underkastes en Indsfrænkning, som de øvrige Bagere paa ingen Maade ere underkastede. I